

גליל ליל

בראשות הרה"ג
ר' יגאל כהן שליט"א
ראש מוסדות 'ביע אומר'
וארגון 'ענפים'

פרשת האזינו- שובה

גם זו לטובה

"הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט, אל אמונה ואין עול, צדיק וישר הוא". פסוק זה עוסק באחת השאלות הקשות ביותר: למה צדיק ורע לו, ורשע וטוב לו? שאלה שמלווה כמעט כל יהודי לאורך ההיסטוריה. המילה "תמים" מלמדת

שכל פעולה של הקדוש ברוך הוא מושלמת, גם כשנראית כחסרונה. אמר אחד האדמו"רים כששאלו אותו למה זכה לאריכות ימים - בן מאה וחמש: "אני לא שואל שאלות על הקדוש ברוך הוא אף פעם. כי מי שיש לו יותר מדי שאלות, לוקחים אותו למעלה לענות לו".

לפני שנים נולדה לי ילדה עם מום קשה מאוד בלב. חמישה פרופסורים בכירים אמרו שהילדה לא תחיה חמש דקות מחוץ לרחם. ברוך ה' - עברה שלושה ניתוחי לב, והיום בריאה, חזקה, מתפקדת כרגיל, לומדת, צוחקת, שמחה. יום אחד הרהרתי: מה היה טוב בזה? הרי צריך להגיד "גם זו לטובה". ואז הבנתי: הילדה הזו הצילה ילדים רבים מהפלה. סיפרתי את הסיפור בשיעורים, ונשים שרצו להפיל שמעו והתחזקו. ידוע לי על לפחות עשרה מקרים שאשה אמרה: "שמעתי אותך מדבר על זה, והחלטתי לא להפיל".

מקרה אחד זכור במיוחד: אשה בגיל ארבעים ומשהו, הריון ראשון, ואמרו לה שלעובר אין סיכוי. ישבה בהרצאה שלי ובכתה כל הזמן. בסוף ההרצאה התקשרתי לבתי, ביקשתי שתבוא. האשה ראתה אותה - ילדה חיה, נושמת ושמחה, שחמישה פרופסורים אמרו שלא תחיה - ואמרה: "הרב, הבנתי את המסר".

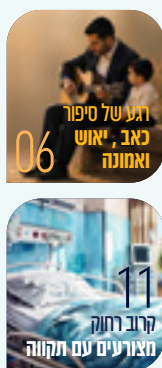
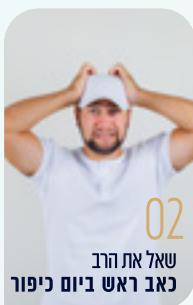
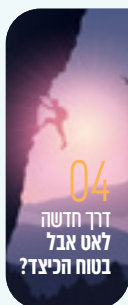
חזרה הביתה, ולא הפילה. נולד ילד בריא לחלוטין - הרופאים טעו. הקדוש ברוך הוא נתן לי את המקרה הזה כדי שיהיה לי כח לומר לאמהות: 'אל תפילו'.

אדמו"ר אחד שואל: איך להגיע למדרגה של "לברך על הרעה כשם שמברכים על הטובה"? שלח את השואלים לרבי זושא מאניפולי. רבי זושא, שהיה עני מרוד וחולני כל חייו, אמר: "נראה לי שטעיתם בשם. מעולם לא היה לי רע". הוא לא ראה את החיים כרעים - גם כשכאב הגב, אמר: "ברוך ה' שהגוף סוחב". כשהיה לו רק לחם ומרגרינה: "ברוך ה' שיש". כשהילד עשה בלגן: "ברוך ה' שיש ילד". החיים הם בחירה - לראות עולם יפה או לא.

הרגילו עצמכם לומר: "גם זו לטובה, הכל טוב, אין רע בעולם". ברגע שזה נכנס לתת מודע, זה משנה את כל החיים. אני לא יכול להגיד על כל דבר בחייכם כמה ה' עשה לטובה. אבל דבר אחד אני יכול - אם תבדקו, תגלו. "הצור תמים פעלו" - כל מעשיו שלמים. גם הכאב, גם הצער, גם מה שנראה בלתי הגיוני - הכל חלק מתוכנית מושלמת של בורא עולם.

ועוד יסוד: הגמרא אומרת שלעולם לא יכול להיות משפט צדק מושלם בעולם הזה. אדם שנשלח לכלא - אשתו וילדיו נענשים. תמיד יש מי שנפגע שהוא לא אשם. אבל הקדוש ברוך הוא - "אל אמונה ואין עוול" - לפני שמוציא גזרה, בודק האם לכל הסובבים מגיע. לעולם ה' לא יפגע באדם אם לא מגיע עונש גם לסובביו. ולפעמים אדם שמגיע לו עונש חמור ממשיך לחיות - בזכות אשתו או ילדיו. זהו "הצור תמים פעלו" - מושלם, גם כשאננו מבינים.

שבת שלום ומבורך!

זמני שבת לפי לוח "אור החיים"

יום	ת"א	חיפה	ב"ש
כניסה	18:16*	18:14	18:16
יציאה	19:06	19:04	19:05
ר"ת	19:50	19:46	19:48

בירושלים: לנוהגים 40 דק' 17:56

תרמו עכשיו
סל מזון למשפחה

03-8000-770

עזרו לנו להגיע
ליותר מ-1000
משפחות נזקקות
בזכותכם הם יחגגו
את החג בכבוד
ואתם תזכו לשנה
טובה ומתוקה

לשנה טובה
ולשולחן חג מנובד

שאל את הרב

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים בהלכה"
*2381

אדם הסובל בצום מכאבי ראש, האם מותר לו ליטול כדור אקמול?

הסובל מכאבי ראש בצום, מותר לו לבלוע כדור אקמול, ואם אינו יכול לבלוע הכדור בלי מים, יכול לבלוע הכדור עם מעט מים. אך כל זה הוא בארבע צומות הקלים, אבל לגבי תשעה באב, וכל שכן יום הכיפורים, יש לעשות שאלת חכם כל מקרה לגופו. (שו"ת כתונת פסים אור"ח סי' ד, היקל אפילו ביוה"כ. ולמעשה בארבע צומות דרבנן היקל בחזון עובדיה ד' תעניות עמ' ל, ובתשעה באב ויום הכיפורים, כתב בילקוט יוסף ימים נוראים הנד"מ עמ' תרסג, שיש לעשות שאלת חכם בכל מקרה לגופו).

מי ששכח מהצום ובירך על מאכל או משקה, ומיד נזכר בצום, מה עליו לעשות?

מי ששכח ובירך על מאכל או משקה בצום, יטעם מעט, כדי שלא תהיה ברכתו לבטלה. אבל ביום הכיפורים, כיון שהוא צום מן התורה, אין לו לטעום, אלא יאמר 'ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד'. (שו"ת יביע אומר ח"י אור"ח סי' מא. ודלא כמו שכתב בשו"ת אור לציון ח"ג פרק לא סעיף ה).

מי שטעה בעשרת ימי תשובה ואמר 'האל הקדוש' במקום 'המלך הקדוש', האם צריך לחזור?

אם טעה בעשרת ימי תשובה וחתם 'האל הקדוש' במקום 'המלך הקדוש', לא יצא ידי חובה וצריך לחזור ולהתפלל, כיון ששלושת הברכות הראשונות כולן ברכות השבח הן, ונידונות כברכה אחת, ולכן אם הוא טועה באחת מהן, הרי שהוא צריך לחזור לראש התפילה. ואפילו במקרה בו הוא מסתפק האם אמר 'המלך הקדוש' או 'האל הקדוש', גם כן צריך לחזור לראש התפילה. ואפילו אם אמר 'זכרנו לחיים' 'ימי כמון', שידע אז שהוא נמצא בעשרת ימי תשובה, ואחר כך נסתפק אם אמר 'המלך הקדוש', אף על פי כן חוזר לראש. אבל אם נזכר בתוך כדי דיבור, ותיקן ואמר 'המלך הקדוש' יצא ידי חובה.

(שלחן ערוך סי' תקפ"ט ס"א. ולמש"כ לגבי ספק שאפילו אמר 'זכרנו לחיים' חזר, כן מתבאר ממה שכתב הברכי יוסף סי' תכ"ג. חזון עובדיה עמ' קצ).

משלחן רבנו

לכבוד ידידי היקר הר"ר מרדכי בן דוד הי"ו.

אודות שאלת מר בענין שירותים כימיים, האם מותר להשתמש בהם בשבת, והנני להשיבו.

השירותים הכימיים הם בעצם פתרון חדשני המאפשר הקמת שירותים בלי חיבור למערכת ביוב, באופן כזה שישנו

מיכל אגירה שאליו מוסיפים מים וחומר כימי, אשר מפרק את הפסולת והנייר, וקוטל את החידקים ומנטרל ריחות רעים, כמו כן בחלק מהדגמים קיימת משאבה ידנית ששואבת מים נקיים ממכל נפרד כדי שלטוף את האסלה אל תוך המיכל הנזכר, ושם הכל מתפרק ע"י החומר. והשאלה היא האם הפירוק הנעשה ע"י החומר הכימי מותר בשבת. ולמעשה מסקנת הפוסקים להתיר בזה, ואין בזה שום חשש מלאכה בפירוק הפסולת ע"י החומר הכימי, וכמו שכתב בספר חוט שני (שבת ח"א קונטרס החשמל עמ' רז)

וז"ל בית הכסא שפועל ללא מים, שע"י חומרים כימיים מתכלה מה שנכנס לתוכו, מותר להשתמש בבית הכסא כזה בשבת ויו"ט דאינו שייך לשום מלאכה האסורה בשבת ויו"ט עכ"ל. וכ"כ בשו"ת יצחק ירנן (ח"ד סי' טל), ושם כתב שהוא משום דהוי ליה גרמא. ולפי המבואר, אין צריך לזה, כיון שעצם הפעולה אין בה שום מלאכה.

וע' בספר פסקי תשובות (סי' ישב אות ד), שהביא בשם ספר מאור השבת (ח"ד סי' יד סעיף צו. ואיננו תח"י), שאת החומר הכימי שמפרק הפסולת לכתחילה יש להניח מערב שבת, ואם שכח או שצריך להוסיף מפני כבוד הבריות רשאי להניחו גם בשבת. אבל למעשה לא ברור כ"כ סיבת האיסור, ומה גם שע"פ רוב אין צריך לשפוך באופן ידני את החומר הכימי, אלא אחר כל כמה ימים צריך לנקות את מיכל האגירה.

מסקנת הדברים: מותר להשתמש בשבת בשירותים כימיים, ואין בכך כל חשש, ובלבד שאין בשימושם פעולה חשמלית.

החתום בברכת כהנים באהבה יגאל כהן

חפשו בגוגל
"סיפורי צדיקים ענפים"
ותהנו מצפיה קסומה

זה כבר סיפור אחר

"סיפורי צדיקים" היא סדרת אנימציה חדשנית בהמחשת-AI, עם תוכן חינוכי, ערכי ורוחני שילדים יאהבו והורים יוכלו לסמוך עליו.

מדי שבת

מתוך ספרו של מרן ראש הישיבה רבנו מאיר מאזוז זצוק"ל הרב אחיה עובדיה

להאמין בקדוש ברוך הוא

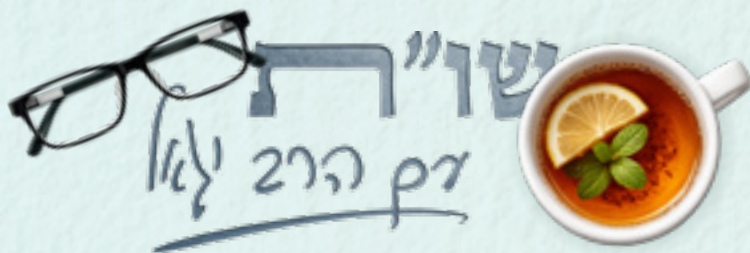
השבת נקראת "שבת שובה", לא "שבת תשובה" אלא "שבת שובה", על שם ההפטר "שובה ישראל עד ה' אלהיך כי כשלת בעוונך" (הושע יד, ב). למה "כשלת בעוונך"? כי החילוניים וגם אנחנו החרדים מסתובבים סביב התורה, מקלים פה ומקלים שם, עד שבסוף "כשלת בעוונך" - נפלים בחטא.

בימים אלה צריך להתחזק בכמה דברים: א. מי שכל השנה אוכל בשר שאינו חלק, עכשיו יאכל בשר 'חלק'. אנחנו אוכלים בשר חלק שהוא כשר לכולי עלמא, לפי דעת מרן. הרב עובדיה כאשר מדבר על בשר חלק, אומר: בשר שאינו חלק זו טריפה לדעת מרן! הוא אומר את זה וכולם רועדים. ב. מי שאשתו הולכת עם פאה נכרית, שלפחות בשבת לא תלבש פאה נכרית. איך בעלה יעשה קידוש ואשתו לפניו עם פאה נכרית? ג. צריך להשתדל להתפלל תפלה שלמה ולקרוא את הפתיחה, ולא לדלג ולחסר מהתפלה.

יש רופא עיניים שאמר לי: תשעים אחוז מהרפואה של החולה זה מְדוּס. מה זה "מְדוּס"? מדות. יש רופאים שמייאשים את החולה, צועקים עליו: "למה אתה עושה ככה?!", "תפסיק לזוז!" וכדומה. לא צריך לחפש את הרופא הכי זול ולבקש הנחות. אדרבא, צריך לקחת רופא טוב שמבין ויודע לרפא. אדם שיש לו חולה בביתו וכדומה, ידע שהרופא הטוב ביותר ועורך הדין הטוב ביותר - זה הקדוש ברוך הוא! אבל אין הכוונה שלא לדרוש ברופאים. צריך ללכת לרופא, אבל להאמין ולהתפלל ולקרוא תהלים.

צריך להאמין בקדוש ברוך הוא "אמונת אומן" ולא להתייאש. היה יהודי בשואה שבכל יום היה גוי אחד שמביא לו לחם וחלב, וככה הוא שרד שלש שנים בשואה. פעם אחת הגוי הזה הביא לו חבל ארוך. אמר לו: למה זה? אמר לו: כדי שתתלה את עצמך בחבל הזה, אין לך חיים. והיהודי אמר לו: אני מאמין שבסוף יהיה טוב. ואכן היהודי הזה שרד את השואה למרות שכל בני משפחתו נרצחו, ואחרי השואה הוא עלה לארץ. אם נאמין בקדוש ברוך הוא, יהיה לנו טוב. שנזכה שתהיה לנו ולכל ישראל שנה טובה ומבורכת.

לרכישת הספר מדי שבת <<< 053-3178863

לילדי: דיברתי לשון הרע על אדם. האם בבקשת המחילה חייב לפרט מה שאמרתי עליו או אפשר לבקש מחילה באופן כללי כדי שלא יפגע שנית?

לילדי: כתב החפץ חיים שצריך להודיע אם דיבר עליו לשון הרע ונגרם לו נזק, כגון שנתגנה ע"י השומעים על ידי זה. אבל בשם רבי ישראל מסלנט מובא שאם חבירו עלול להיפגע יותר אם יגיד לו הדברים, אין חייב להודיעו ורק יבקש מחילה באופן כללי. וכן פסק בחזון עובדיה ימים נוראים. ואם לא נגרם שום נזק לחברו שהשומעים לא קיבלו את דבריו אין צורך בבקשת מחילה ונחשב לך עבירות שבין אדם למקום.

לילדי: האם מותר לנעול לילדים קטנים נעלי עור ביום הכיפורים?

לילדי: מרן בשו"ע (סימן תרט"ו) כתב שילדים קטנים אע"פ שמותרים בשאר העינויים אסורים בנעילת הסנדל, ויש שכתבו שהיום ישתנו הטבעיים, עיין חזו"ע ימים נוראים. מכל מקום ראוי והגון שגם היום לא ינעלו לילדים נעלי עור כמבואר במרן.

לילדי: האם מותר לתת לילדים קטנים ממתקים ושוקולדים ביום הכיפורים?

לילדי: בגמרא בסוף תענית כתוב: "שלא היו ימים טובים לישראל כ-טו באב ויום הכיפורים". ואע"פ שבתשעה באב מבואר באחרונים שנותנים להם רק לחם ומים מפני שאינו יום שמחה, אבל ביום הכיפורים אפשר לתת להם כל טוב מצרים. וכן חולה שמותר לו לאכול יכול לאכול דברים הטעמים לו, ולא חייב רק לחם ומים. עיין מנחת חינוך סי' שיג.

לילדי: הרב יש אדם שביקשתי ממנו מחילה מלא פעמים והוא אינו מוחל לי מה עלי לעשות?

לילדי: ש"ע סי' תרו פסק מרן שאם ביקש מחילה והשני אינו רוצה למחול יקח שלוש פעמים שלושה בני אדם יחד איתו ויבקש לידם מחילה. ואם בסופו של תהליך עדיין לא מחל אינו צריך יותר לעשות דבר ובתנאי שלא חייב לו כסף, שאם חייב לו כסף חייב להחזירו.

לילדי: האם מותר לתקן את הרכב בימי חול המועד?

לילדי: סימן תקלו ס"א פסק מרן שמי שצריך לרכב במועד לטייל או לצורך המועד, יכול ליטול ציפורני הסוס, ולתקן ברגליו וכל דרכי רכיבה, ובלבד שלא יכוון מלאכתו למועד. ומדבריו שם משמע, שאפילו במעשה אומן מותר לתקן בחול המועד, אם צריך לנסוע למקום שאי אפשר להגיע אליו בהליכה ברגליו. ולכן אסור לאדם שהתקלקל רכבו לחכות לחול המועד על מנת לתקנו, ואם נתקלקל רכבו בימי חול המועד, ורוצה לנסוע למקומות רחוקים, מותר לתקנו בימי חול המועד, ואפילו על ידי אומן.

חמיליו זלזליו ומחייך והלב נבד מחייך

הם חוזרים מהעבודה לסופ"ש, מחכים לערימת העלוניים שלך, להתמלא מתכנים מחזקים ומשמחים.

תניח. תפיץ. תפרגן.

הצטרף להפצת עלוני השבת ותן לעוד משפחות ליהנות מהתוכן ולהתחזק - בזכותך!

03-8000-770

שמירת הלשון הרב אהוד מולאי מחבר הספר "ואהבת לרעך כמוך" "שמעה עמי" ואדברה" (תהלים נ"ד)

שלום לעם ישראל היקרים והחביבים

נשאלתי מיהודי יקר וחביב, שגם כשפוגעים בו לעולם אינו מגיב, שמוחל וסולח לכל אחד ואחד, ויש לו אהבת ישראל באופן מיוחד.

מתי מקיימים מצוה בשמיעת דברי גנאי, כך שמע מחבר שפנה אלי, לבדוק האם כך האמת, ואם זו ההלכה הוא רוצה לאמת, וביקש שאתן לו דוגמה מהמציאות, כדי להפנים את ההלכה בקלות.

עניתי לאותו יהודי חביב, שאת התורה במעשיו על אחרים מאהיב. שפעם אחרי שיעור בליל שבת, ניגש אלי יהודי בבית אחת, אחד המשתתפים מהשיעור, חתן טרי כבר לא בחור, וביקש איתי לדבר, שאני יקשיב לו כמה שיותר מהר. והתחיל לספר בלב נרגש, ופרץ בבכי כמו הר געש, שחמיו וחמותו יורדים לחייו, ובכל דבר מתערבים בענייניו, ושהוא על סף התמוטטות עצבים, וכל היום יש לו לחצים. והוא אינו יודע מה לעשות, ודקות ארוכות לא הפסיק לבכות, הבנתי שהוא נמצא בסערת רגשות, ואת אשר על לבו הוא רוצה לגלות.

שמעתי את כל מה שאמר, כמובן מבלי לקבל דבר, וסמכתי על מה שכתב 'החפץ חיים' (כלל ו הלכה ד וכלל י הלכה יד בהגה"ה, וכך פסק בספר חסידים סי' ס"ד), שאף על פי שעל שמיעת לשון הרע בלבד יש איסור מן התורה (שם כלל ו הלכה ב), מכל מקום יש כמה מקרים שמצוה לשמוע לשון הרע, ואחד מהם: אם לפני שמעון בא אדון מדמון, להתלונן על מה שעשה כנגדו שכנו ינון, ויודע שמעון שבוה שיקשיב ויטה אוזן לדבריו, זה ישקוט את כעסו שעל שכנו מעליו, ולא יחזור אדון מדמון שוב לדבר, או למישהו אחר לספר, בזה יש מצוה לשמוע, ואת הלשון הרע הבא למנוע, כי אפשר שאחרים יאמינו לסיפוריו, ויקבלו את דבריו. ובזה שמוע מהלשון הרע להתגלגל, יתרבה השלום בעם ישראל.

וכן הדין באשה שעובדת במקום פלוני, והיחס שם הוא מאוד תמהוני, ובעקבות זה יש בליבה לחץ מאוד גדול, ורוצה לספר לבעלה את הכל, שמותר ומצוה לבעלה להקשיב לדבריה, וכך יפיג את המתח מעליה, ולא תלך ותספר שוב לאחרים, את כל הדברים. אמנם צריכה האשה להיזהר ולספר, רק את מה שיעזור לה להירגע ולא יותר.

נזכה תמיד לשמוע לדבר ולספר דברים טובים על עם ישראל, ובא לציון גואל. אמן כן יהי רצון.

ניתן לשמוע חיווק קצר (כדקה וחצי) מדי יום ביומו בהלכות שמירת הלשון בטל: 069-2222-077 (שלוחה 3 ואחר כך הקש 1).

להורדת החוברת סקרו

דרר חדשה הרב מאיר כהן רב קהילה באור יהודה לאט אבל בטוח

ממדרגה למדרגה

אמר החתם סופר זיע"א על הפסוק (דברים כא, י'): "ושבית שביו" במלחמת היצר הכתוב בדבר "ושבית שביו" רוצה לומר תלמוד מדרכי היצר כשם שהוא אינו מסייתך בפעם אחת להטותך מדרך הטוב אלא היום אומר לך עשה כך ומחר עשה כך, כך אם אתה רוצה לנצחו אל תעשה קפיצות ולך ממדרגה למדרגה. ובדרך זו כתב בספר צל הכסף (פירוש תשיעי). ה' יתברך ברא עולמו בתחילה חסר, והשלים אותו מעט מעט בכל יום ויום, עד שביום השביעי שבו כלה מלאכתו ושבט בו. והטעם לזה ללמד לאיש אשר ירצה לקנות שלימות בעבודת ה' יתברך, שיבנה את עולמו הרוחני שלב אחר שלב עד שימצא עצמו שלם.

שירגיל עצמו לאט לאט

עצה למי שקשה לו בפעם אחת לצאת מזווה היצר שינסה להתרגל לאט לאט לשמור את עיניו וכו' וכן יקבל על עצמו להתנהג בטהרה יום אחד ויקיים זה תיכף "בו ביום" בבחינת היום "אם בקולו תשמעו" ואחר כך יקבל על עצמו עוד יום ועל ידי זה ירגיל עצמו להיות מן הצד המובחר וכזה יהיה "מצווה גוררת מצווה"

ואך ורק ההתחלה קשה כדאמרו רבותינו (מכילתא פרשת יתרו ד"ה ועתה, זוהר הקדוש פרשת וישלח דף קעד ע"א, ובתוס' תענית י' ע"ב): "כל ההתחלות קשות" ומכן ואילך יערב לכם וכאיתא בירושלמי (פאה פ"א סוף הלכה א'): "כיוון ששמר אדם עצמו מן העבירה וכפה את יצרו פעם ראשונה שניה ושלישית, מכאן ואילך ה' יתברך שומרו שנאמר (איוב לג, כט): "הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר". ספר ישראל (קדושים עמוד רל"ח).

בתחבולות תעשה לך

איתא בילקוט שמעוני (ישעיהו רמז תק"ו), אומרים ישראל לפני הקב"ה אתה יודע כוחו של יצר הרע שהוא קשה, אומר להם הקב"ה היו מסלקין אותו בעולם הזה קימעת קימעת שנאמר "סולו סולו המסלה סקלו מאבן, ולעולם הבא אני עוקרו שנאמר (יחזקאל לו, כו) "והסירותי את לב האבן". וכ"כ בספר קנה אברהם לרבי אברהם הכהן זיע"א מג'רבה, בעל תשובה צריך לשוב בהדרגה מעט מעט, שבוה יוכל לצאת מתחת כבישת היצר כמו שכתוב בתחבולות תעשה לך מלחמה.

לאט ובמתינות

כתב רבינו בחיי זיע"א בסו"ס חובות הלבבות (בתרגום לב טוב): "וסגל לעצמך את המדות הטובות לאט ובמתינות, כפי מה שטבעך וכחך יכול לסבול. והזהר מלהרבות ומלהפריז בהן בלי הדרגה, פן תהרס, כי רבוי השמן במנורה גורם לכבות את אורה". וכתב באור לציון (זכרון הדסה עמוד רס"א), סיבה נוספת ליאוש המצויה במיוחד בבחורים, שמתלהבים יותר מכחותיהם הטבעיים, ולכן קופצים לדרגות גבוהות בבת אחת, ואחר כך נשברים, וזה מעצות היצר הרע, כי על אף שצריך להיות בשמחה ובהתלהבות, אבל לא בבת אחת.

סדקי את הקוד
והשאיירי פניה

מתחזקת מהסרטונים ולא יודעת איך להמשיך?

יש לך שאלות באמונה?

מעוניינת בשיעורי תורה ליד הבית?

ענפים זה
הבית שלנו
המפתח אל האמון

לגימות של השראה ללמוד מעץ

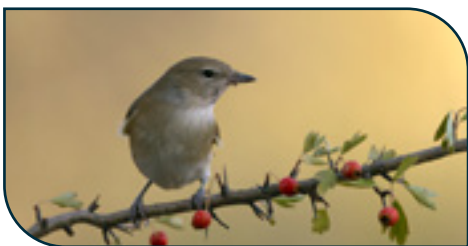
ציפור חיפשה מקום כדי לבנות קן להטלת ביצים. בחיפושה היא ראתה שני עצים שיכלו להתאים עבורה. היא ניגשה לעץ הראשון וביקשה מחסה, אך העץ הראשון סרב. מאוכזבת מאוד היא פנתה לעץ השני, שאכן הסכים. היא בנתה את קינה והחלה לדגור. ואז, לילה אחד, החל היורה. גשם זלעפות ירד. הגשם היה חזק כל כך עד שהעץ הראשון פשוט קרס, ונסחף עם המים. הציפור ראתה זאת וצעקה לעברו: "מגיע לך, זה בגלל שלא רצית לתת לי מקום לקנן אצלך".

העץ חיך, בפעם האחרונה, ואמר: "חששתי שלא אחזיק מעמד בגשם הראשון, ולכן סירבתי שתקנני אצלי. לקחתי בחשבון שלא תאמיני לי, לכן לא אמרתי לך, לא רציתי לסכן אותך ואת גוזליך".

הציפור היתה נבוכה...

כמה חשוב, לפני שדנים מישוה, לנסות להבין אולי יש כן מניעים מוצדקים לכך שהם אומרים לנו לא. וגם אם לא, לבורא ודאי ישנה תוכנית אחרת, טובה יותר עבורנו.

בפרשת האזינו, מופיע הפסוק: "הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט א-ל אמונה ואין עוול צדיק וישר

הוא". המקרא הזה צריך לעמוד כנגד עיני האדם ולבו בכל שעה, לקבל את כל הנהגת הבורא עמו באהבה ובתמימות, מתוך אמונה שיש מנהיג לבירה. הדבר נכון בפרט ברגעים שהדברים לא הולכים כמו שאנחנו רוצים - רצינו שהזוגיות תצליח, אך היא לא צלחה. רצינו להתקבל לעבודה, ללימודים, אך לא קבלו אותנו. רצינו... והמציאות התרחשה אחרת. מובן שכדאי ללמוד ולהפיק לקחים לתועלת, כדי לשפר את העתיד. אך לגבי העבר, נשחרר, ונדע שלא תמיד נבין את הסיבה. "העץ" לא תמיד ידבר אלינו. אך "הצור תמים פעלו", וכל מה שקורה אתנו, גם אם לא הלך כמו שרצינו, הוא הלך כמו שהוא היה צריך ללכת. וכל דלת שנסגרת - אחת אחרת תיפתח במקומה.

"כשדלת אחת נסגרת, אחרת נפתחת, אבל לעיתים קרובות אנו מביטים כל כך הרבה זמן בצער על הדלת הסגורה, עד שאיננו רואים את זו שנפתחה עבורנו."

האבא שביקש סליחה

יש רגעים שאבא חושב שהתפקיד שלו הוא רק לחנך, להציב גבולות, לכוון, להעיר כשצריך, וגם אני האמנתי בזה במשך שנים. רציתי שהבן שלי יגדל נכון, שיהיה אחראי, מכבד, רציני, ולכן כמעט כל שיחה בינינו עסקה במה שצריך לתקן. אם הוא איחר הערתי, אם הוא שכח משהו הזכרתי, אם הציונים ירדו ניסיתי לדחוף אותו קדימה. הייתי בטוח שאני עושה את הדבר הנכון, הרי כל אבא רוצה לראות את הבן שלו מצליח. אבל בלי לשים לב, בכל פעם שהערתי לו התרחקנו עוד קצת. הוא התחיל לדבר פחות, לשבת פחות לידי, וכששאלתי אותו איך עבר עליו היום הייתי מקבל תשובות קצרות של מילה או שתיים. אמרתי לעצמי שככה זה בגיל הזה, אבל עמוק בפנים הרגשתי שאני מאבד את הילד שלי.

הבית התחיל להתמלא בשקט שלא הכרתי. לא היו צעקות גדולות, לא מריבות בלתי פוסקות, אבל היתה תחושה שכל אחד חי בעולם שלו. לפעמים הייתי רואה אותו יושב בסלון עם הטלפון, ורוצה לגשת אליו, לשאול, להתעניין, אבל במקום זה הייתי מוצא את עצמי שוב מעיר לו על משהו קטן כמה ימים לפני אלול שמעתי שיעור קצר על כך שאדם יכול לבקש מחילה מכל העולם, אבל אם הוא פגע באנשים הקרובים אליו ולא תיקן את זה, משהו עדיין חסר. המשפט הזה לא עזב אותי. כל הדרך הביתה חשבתי על הבן שלי. פתאום עלו לי מול העיניים כל אותם רגעים שבהם הוא היה צריך אבא שמקשיב, ואני הייתי עסוק בלהסביר. כל אותם רגעים שבהם הוא רצה שיראו אותו, ואני ראיתי בעיקר את מה שעוד חסר באותו ערב ביקשתי ממנו לשבת איתי כמה דקות. הוא הגיע בחשש, כנראה היה בטוח שעוד פעם מחכה לו שיחת חינוך. ישבנו יחד כמה רגעים בשקט, ואז אמרתי לו משפט שלא אמרתי מעולם: "אני רוצה לבקש ממך סליחה ראיתי את העיניים שלו מתרחבות. המשכתי ואמרתי, "אני יודע שרציתי רק בטובתך, אבל בדרך כנראה פגעתי בכך יותר מפעם אחת. לפעמים הערתי במקום להקשיב, דחפתי במקום לחבק, ושכחתי להגיד לך כמה אני אוהב אותך וכמה אני גאה בך, גם כשלא הכל מושלם".

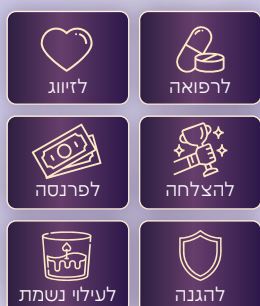
הוא שתק כמה שניות, ואז אמר בשקט, "רק רציתי שתאהב אותי ותאמין בי". באותו רגע הרגשתי כאילו נפתח בינינו חלון שהיה סגור שנים. לא כל הבעיות נעלמו באותו ערב, ולא הפכנו מיד לאבא ובן שמדברים על הכל, אבל משהו עמוק השתנה. בפעם הראשונה הרגשתי שלא ניצחתי בו, אלא זכיתי בו מחדש.

ומאז אני מבין שבחודש אלול לא רק הילדים צריכים להשתנות. לפעמים דווקא אבא שמעו לומר "טעיתי", "סליחה", ו"אני אוהב אותך", מעניק לבן שלו את המתנה הגדולה ביותר. כי יש סליחות שמתקנות לא רק את העבר, אלא בונות מחדש את הקשר לשנים ארוכות קדימה.

לפעמים חספיה שמישהו יקשיב נכון בזמן
כדי לעצור הידרדרות בבית.

מוקד תמיכה והדרכה להורים בהכוונת הרב אסף זכריה

ימים א'-ה' | 23:00-22:00 | 054-8420996

להקדשה התקשרו כעת <
03-8000-770

מעציקים ליקירים זכות נצחית.

הקדישו שם בעלון שכולו לימוד וזיכוי הרבים
כל התחזקות ולו מעט מקריאה בעלון 'יגל ליבי'
תוסיף שפע וברכה להקדשה שלכם.

בדרך אמונה בחרתי, ו...!

הרופא. לאחר מספר דקות יצא רופא מהחדר ממולי, שאל לשמי וביקש שאכנס פנימה. הנחתי בפניו את היד הכואבת וספרתי לו את הסיפור. הוא הסתכל ונגע בכמה אזורים ביד. לאחר מספר רגעים אמר - שמדובר בשריר שנתפס, ובמקסימום מדובר בדלקת מקומית. "קח את המשחה הזאת, וזה יעבור לך בעוד כמה ימים".

התעקשתי עם הרופא שלא יזלזל בכאבים הללו ויפטור אותי אך ורק עם משחה. הסברתי לו שמדובר בכאבים לא שגרתיים, שמתמשכים כבר כמה ימים. בתוך תוכי רציתי להיות רגוע. רציתי לוודא שלא מדובר בדבר שחששתי ממנו. הבנתי עם עצמי, שכאבים ביד לא מופיעים סתם ככה באמצע החיים, ובוודאי שלא למשך כמה ימים, בו בזמן שהם הולכים ומתעצמים עד כדי כך שהיד בקושי יכולה לזוז לאחר שהרופא שמע את דברי, הוא הדפיס לי הפניה לצילום במיון סמוך. הגעתי למיון הכניסו אותי במהירות וביצעו לי צילום. בזמן הזה אני ואמא שלי ממתינים בחוץ, כוססים ציפורניים בציפייה דרוכה - מה יעלה בגורל הצילום. לאחר כשלושים דקות שנדמו כנצח, הרופא יוצא אלינו ומבקש שנטוס כמה שיותר מהר לבית החולים. "לא ברגל, לא במונית - באמבולנס", הוסיף את אותם מילים שרק תרמו לאווירת החרדה שלוותה אותנו באותם רגעים.

התפנתי לבית החולים. בדרך לשם כבר התחלתי להאמין שמה שלא יהיה אני בידיים של בורא עולם. האמנתי בלב שלם, שאני צועד במסלול אותו סלל לי בורא עולם בכבודו ובעצמו. לא נתתי לפחד ולחשש להשתלט עליי, וגם לא על בני המשפחה

גם אני חשבתי לעצמי. מחר, מחרתיים מקסימום שלושה ימים זה יהיה מאחוריי. לא שיתפתי אף אדם בכאבים שהיו לי ביד מלבד את הוריי. הרגשתי גם שאין צורך לשתף אף אדם, וכל שכן שלא ללכת לרופא שיבדוק לי את היד.

עבר יום וגם יומיים. והכאבים רק הלכו והתעצמו, הגעתי למצב שכמעט איני יכול להניד את היד ומי מדבר על להרים אותה כלפי מעלה. אמא שלי דחקה בי שאלך לביקור רופא שיבדוק את היד שלי ואולי ימצא מזור לכאבים שאני

חש בהם כבר מספר ימים.

הגעתי למרפאה, ובקשתי מעמדת הקבלה בכניסה שיכניסו אותי לעזרה ראשונה - כמה שיותר מהר - אצל

הכאבים ביד שנמשכו תקופה ארוכה, התחזיות השחורות של הרופאים - שהיד לא תשרוד, וילדים זה עניין של חלום רחוק - התאדו בזכות כח האמונה בבורא עולם

למדתי בישיבה מוכרת בירושלים. כמו כל בחור צעיר, שמבין מה אני אומר, בכל יום מתווסף חלום חדש-ישן לבית שאתה עתיד להקים בבוא היום. אתה רוצה בית של תורה עם אווירה רוחנית ותורנית בבית, ילדים צדיקים עובדי ה', פרנסה בשפע והכי חשוב שקט ושלווה מתוך שמחה. אלו רק חלק מהחלומות שצפיתי בהם בתחילת החיים.

זה היה בשנות העשרים לחיי. באחד הבקרים התעוררתי עם כאבים עזים ביד. מעולם לא חוויתי כאבי-תופת שכאלה. חשבתי שזה דבר תקין וסביר שיתרחש, והכאבים יחלפו כלא היו. מי לא חווה כאבים מדי פעם בפעם, בכל מיני מקומות בגוף שלו? וככה

סרקו את הקוד

בספרי הרב יגאל כהן תמצאו קרקע יציבה ואמיתית לנשמה

תשובות שמאירות את הדרך והשראה שבונה עומק פנימי אמיתי.
03-8000770

לגדל בחכמה

הרב משה פינטו
ראש ישיבת 'פאר משה'
ורב שכונות צפון פ"ת

רגישות ועוצמה בחינוך

בשירת האזינו מתוארת הנהגת הבורא מול עם ישראל, כאשר בתוך השירה בולט פסוק פלאי המדמה קשר זה לנשר המרחף על גוזליו. דרך פירושו המאיר של רש"י לפסוק זה, אנו נחשפים למשנה חינוכית שלמה, המתארת את סוד האיוון שבין רגישות מופלגת לעוצמה במנהיגות ובחינוך. מלך העופות מסמל מחד גיסא גבורה ותעצומות, ומאידך גיסא מתגלה במלוא עדינותו כלפי צאצאיו.

העיקרון הראשון הוא הכנה נפשית והדרגתיות, הנלמד מהמילים "כְּנִשֵּׁר יַעֲרִי קֶנֶז". הנשר אינו נוחת בפתאומיות על קנו כדי לא להבהיל את גוזליו הרכים. הוא מרעיד את הענפים ומשמיע קולות מרחוק כדי להכניסם. המסר למחנך הוא שלעולם אין להנחית דרישות או מסרים מורכבים מבלי להקדים לכך הכנה הולמת. יסוד זה נלמד גם מהנהגת הבורא, שהקדים קריאת חיבה לדיבור עם משה, ומצוואת רבי עקיבא שלא להיכנס לבית פתאום. על המחנך להעניק לתלמיד את ההשקפה הנדרשת לקלוט את המסרים ברוגע.

העיקרון השני עוסק בהענקת מרחב מחיה, "עַל גּוֹזְלָיו יִרְחֹף". הנשר אינו רובץ על גוזליו בכל כובד משקלו, אלא מרחף מעליהם בבחינת "נוגע ואינו נוגע". האתגר החינוכי הוא לפקח ולהציב גבולות מבלי לחנוק את החניך. חינוך לעצמאות נועד להקנות לתלמיד הרגלים טובים מתוך הפנמה אמיתית ורצון אישי, ולא מתוך אימת רבו היוצרת "מצוות אנשים מלומדה". המרחב מאפשר צמיחה פנימית, כאשר המחנך שומר על איוון דק ועדין שבין קרבה עוטפת לריחוק בונה, המותיר מקום בטוח לתקן גם כשטועים.

העיקרון השלישי מדגיש גיבוי רגשי ואחריות מלאה, כפי שמתבטא במילים "יִשְׁאַהֶוּ עַל אֲבָרָתוֹ". הנשר נושא את גוזליו על כנפיו לספוג את חיצו הציידיים במקומם. בחינוך, מסירות הנפש מתבטאת בנכונות המחנך לשמש מגן מחיצה הביקורת ולחצי המערכת. התפקיד דורש להתייצב תמיד לימין התלמיד במשבר. המחנך סופג מורכבות ומעניק גיבוי השומר על כבודו, כדי לאפשר תיקון. מסירות כזו, נוטעת אמון מוחלט בתלמידים.

לסיכום, משל הנשר פורס משנה מופלאה המשלבת עוצמה אדירה והגנה מלאה עם עדינות והתחשבות עמוקה. מחנכים המאמצים דרך זו מעמידים דורות תלמידים בריאים, בטוחים בדרכם ומוכנים לפרוש את כנפיהם בעצמם בגאון.

שלי. החלטתי באותם רגעים - על אף כל הקושי - להאמין במי שאמר והיה עולם, שיסדר שהכל יגמר על הצד הטוב ביותר. הגעתי לבית החולים שם ערכו לי צילומי סי.טי במשך שעות ארוכות, שלאחריהם גם הגיעה הבשורה הקשה ביותר: גילינו אצלך גידול-גדול ביד. הבשורה הכתה בי כמו פטיש במשקל 10 קילו. מסך שחור, באמצע היום, ירד לי מול העיניים.

אני מתחיל להעביר את כל החיים כמו מצגת לנגד עיניי. מאז שהייתי ילד קטן, ההורים, המשפחה, החיידר, הישיבה הקטנה והגדולה, וכמובן גם המשפחה שאני חולם להקים.

הרופא ביקש שלמרות הקושי - אני אשאר מרוכז בדברים שהוא רוצה לומר לי. והדברים היו קשים. "אתה תצטרך להתחיל טיפולים קשים וארוכים. מה שכן אני יכול לומר לך - סיכויים גדולים שהיד שלך לא תצא מזה בשלום, ויותר מזה - אם היה לך את הרצון להיות אבא לילדים, צר לי לומר לך שבסבירות גבוהה זה גם לא יקרה".

בום. היו אלה עד שתי פצצות שנפלו על ראשי באותם רגעים. ושוב פעם המצגת של חיי עומדת לי שוב מול העיניים. אני רואה איך החלומות שלי נגנזים אחד אחרי השני.

באותם רגעים, בחרתי שלא לוותר גם על האמונה. השתדלתי לעצור את אותם מחשבות קשות, והתחלתי לקרוא תהילים. הפכתי את קו החשיבה שלי מחלומות שלא יתגשמו, לחלומות שיתגשמו ובגדול. ידעתי שרק בורא עולם יכול להוציא אותי מהמצב הזה. מחיים למוות. מחושך לאור גדול. ובזה גם דבקתי. במקביל, התחלתי לשמוע שיעורי אמונה ובטחון כדי לחזק ולתחזק את התקווה שבערה בי - שבעזרת ה' בסוף הכל יסתדר.

לא אאריך בכל הפרטים. רק אספר שהתחלתי את תקופת הטיפולים, שנמשכו כמספר חודשים ארוכים, שלאחריהם ברוך ה' הכל עבר כלא היה.

תשע שנים מאוחר יותר. אני שמח לבשר לכם, שברוך ה' הקמתי בית, והיד עובדת - יותר מאי פעם. כן... וגם יש ילד בבית. והרגע הכי גדול שבחרתי לעצמי שאולי ישקף את כל סיפור חיי - זו התמונה שצולמה בט"ו בשבט האחרון, בה אני אווז גיטרה ביד שלא היתה צריכה להיות קיימת, מול הילד הקטן שלי, שגם הוא - על פי דיבורי הרופאים - לא היה צריך להיות בעולם.

היחיד שיכול להפוך את דיבורי הרופאים להבל וריק זה רק בורא עולם כל יכול. אל תבהלו ממסקנות חשוכות שאומרים לך, תתחילו להאמין ותראו ניסים.

ניתן לשלוח סיפורים למערכת בכתובת < anafeam3@gmail.com

הכנסו לקבוצת הווצאפ של ענפים
ותהנו מתכנים מחזקים מידי יום

סרמוני חידוק ועוד...
לימוד חובת הלבבות
סרמוני ילדים ב-AI

שלחו הודעת "צרף" למספר

058-773-63-63

החידוק היומי
שכולם
אוהבים

איתך בכל מקום
הישר לווצאפ

הרבנית
מיטל דאודי
מרצה וסופרת

לחיות באמונה לשבור את המסך

המלבי"ם מפרש: "משבר הוא מקום הרחם שהולך שובר שם את המסך בעת הלידה ויוצא לחוץ".

טוב, הייתי צריכה לקרוא את זה כמה פעמים... איזו עוצמה!!!! תראי איזו הגדרה למשבר!!! כשאני עוברת משבר, מסביר המלבי"ם, אני בעצם שוברת את המסך שמעכב אותי ועוצר אותי מלפרוץ החוצה!

כשאני עוברת משבר, זאת הזדמנות חי'!

זאת הזדמנות שלי לתת לכוחות העצומים שטמונים בתוכי לשבור את כל המחסומים שקיימים בי או בחיים שלי, להוריד את כל החומות שנבנו מסביב ללב שלי, להפסיק לפחד ופשוט לפרוץ החוצה - לגלות את מי שאני באמת! הרי המלבי"ם לא סתם בחר בדימוי התינוק בהגדרת המונח משבר, הוא יכול לקחת כל דוגמא אחרת של משהו שמתפרץ החוצה אך הוא בחר דווקא בתינוק... למה? אני, הקטנה, בוחרת לפרש את זה כך שהוא בחר דווקא בתינוק כי זה הדבר הכי טהור ואמיתי בעולם, ללא מגננות, עירום לגמרי, זה הכי אני שיש! זה הדבר הכי בסיסי וטהור בתוכי וזה המקור של החיים, זה ממש תחילת הדרך, זה כדי להראות לי שאם אני שוברת את המסך, שם אני מתחילה את הפריצה האמיתית שלי, שם אגלה את הכוחות שלי, את היכולת לנשום בכוחות עצמי, שם אכיר את החיים באמת... שהרי החיים בתוך הרחם, זה רק הגנה שהתינוק מקבל כדי שיוכל להיווצר... אך אחרי שנוצר, זהו זה, הגיע הזמן לעבור את המשבר ולהתחיל לחיות!

החיים מתחילים אחרי שאני שוברת את המסך ונותנת לכל הכוחות שבי לפרוץ החוצה! נותנת ללוחמת שבי להתגלות!

טוב, זה באמת מרגש, זה באמת מחזק... אך בפועל, איך עושים את זה? איך שוברים את המסך הזה ופורצים החוצה? איך מתגברים על המשבר? אז לפני שאני מתגברת, אני חייבת להפסיק לנסות לברוח ממנו או

להעלים אותו. להבין שהמשבר הזה הוא מתנה מהשמיים כפשוטו! לא תמיד אבין מה המתנה המסתתרת מאחורי וילון המשבר, אך אני חייבת לזכור שהיא שם. מוחכה להתגלות במלוא עוצמתה. ואני רוצה את המתנה הזאת. היא ראויה מספיק כדי שאתמודד עם המשבר הזה ואקבל אותה. אני לא בורחת יותר, אני לא בוכה יותר, אני מחבקת את המשבר הזה מתוך ידיעה שהוא בונה אותי, שגם אם אני בעומק ממש - זה בדיקת הזמן לזרוע את זרעי השמחה וההגשמה, את זרעי ההצלחה והעוצמה, כי אני הולכת לצאת מהמשבר הזה מלאת עוצמה, אני הולכת לגלות בעצמי כוחות שלא ידעתי שקיימים, אני הולכת לשבור את תקרת הזכוכית!

אני לא בורחת יותר מהמשבר הזה, אני לא מפחדת ממנו גם... הרי אם יש בי פחד זה רק כי אני לא יודעת כיצד אתמודד או לאן זה יוביל אותי... אך אם אני יודעת שזה הגיע אליי מבורא עולם, אז אני יודעת שזה יוביל אותי למקום טוב בוודאי, ואני גם יודעת שאם הוא נתן לי את זה, הוא גם נתן לי את הכוחות להתמודד עם זה.

אני לא רוצה את החיים בלי המשבר, אני רוצה את החיים עם המשבר ועם כל מה שהוא מביא איתו!

לחיות חיים ללא משברים אלה חיים ללא שום תכלית. אין לי שום אפשרות לבנות את מי שאני יכולה להיות מבלי להתמודד עם קשיים. אני לא צריכה כוחות מיוחדים כדי להתמודד עם הטוב, עם הפשוט, אבל כדי להתמודד עם המשבר... זה כבר סיפור אחר... פה אני צריכה להפגיש שריוולים ולגלות את כל הכוחות הקיימים בתוכי ולהוציא אותם אל הפועל, פה אני צריכה להפסיק לפחד ולהתחיל להתמודד!

לעמוד מול המשבר הזה ולבדוק מה אני לוקחת ממנו בשביל עצמי?

מה אני לוקחת ממנו כדי שאוכל להעניק לאחרים שנמצאים באותו מקום כמוני?

לאן אני יכולה להגיע בזכות המקפצה הגדולה הזאת שקוראים לה - 'משבר'?

אדם תמיד מתחבר למקום המוכר. כלומר, את כמעט תמיד תבחרי ללכת בדרך שהיא מוכרת לך מחייך האישיים או מחיי המשפחה בה גדלת, את ברוב המקרים לא תבחרי ללכת אחרי הלא נודע... אחרי משהו שהוא זר לך או שונה מכל מה שעשית עד היום... אך דווקא בדרכים האלו, החדשות, מגלים גם כוחות וכלים חדשים. אם אלך כל הזמן באותה הדרך, כיצד אניע ליעד אחר בחיים? אז לעיתים החיים לוקחים אותי בעל כורחי למקום הלא נודע הזה, למקום הלא מוכר ואולי לעיתים גם לא רצוי, לעיתים בורא עולם מוביל אותי לדרך חדשה שמעולם לא הלכתי בה... אבל זוהי דרכה של הנשמה, להתחדש... תרשי לעצמך ללכת מבלי לפחד, תשליכי אל צידי השביל את הפחדים, האכזבות, החוסר אמונה שלך בעצמך או ביכולות שלך, השליכי אל צידי השביל את העצבות, את השיכרון, את הדאגות, את הייאוש, השאירי את כל אלה מאחורייך ותתחילי לקטוף את הפרחים שצמחו אחרי הזרעים שטמנת באדמה במהלך המשבר... פרחים של תקווה, פרחים של יכולות, פרחים של שמחה, פרחים של הצלחה, פרחים של אמונה.

נשים בהלכה

הרב ניה ברבי
ראש "ענפים בהלכה"
*2381

האם מותר לגעת במאכלים או משקים ביום הכיפורים?

אין לגעת במאכלים או במשקים ביום הכיפורים שלא לצורך כלל, אבל מותר לגעת לצורך האכלת ילדיו הקטנים. (ומותר להאכיל קטן בידיים, ומיהו בשעות שהוא צם מדין חינוך, אין להשקותו או להאכילו, כדי שלא לבטל מעליו מצות חינוך).

(ע"פ הרמ"א סי' תריב סעיף י'. כף החיים שם אות נה. ילקוט יוסף הנד"מ עמ' תשלה. וע' היטב במשנ"ב שם ס"ק לב).

האם מותר לנעול ביום הכיפורים נעלי גומי אשר דומים במראיתם לנעלי עור?

מותר לנעול ביום הכיפורים (וכן בתשעה באב), נעלי גומי אשר דומים במראיתם לנעלי עור, ואין לחוש בזה משום מראית העין, כיון שנעלי גומי אלו נפוצים מאוד, לכן אין לחוש בהם משום מראית העין.

(חזון עובדיה עמ' שיז. ודלא כמו שכתב בספר שלמי מועד עמ' עו)

ארגון "ענפים", בנשיאות הרב יגאל כהן
מזמין אותך לקחת חלק במיזם מרגש של
קירוב לבבות "חברותא טלפונית"
שיחת טלפון שבועית בהתנדבות עם בנות
שמחפשות להתחבר

בזמן הפנוי
בבית שלך
לכל גיל מתאים
נשיון ללא

לפרטים והתקרבות <
055-6-888-010

להיות
קרובה

לאשת חיל
נופית משולם
מחברת הספר
"תוכו רצוף אהבה"

היום הקדוש והמכפר

איך היית מרגישה אם לא היית במקלחת שנה? כמה היית משלמת כדי להתקלח?

יום הכיפורים הוא כמו אמבטיה רותחת אחרי שנה בלי מקלחת, היית מוכנה לשים את כל הונך על אמבטיה חמה נעימה ומקרצפת... אז נכון, היא קצת תכאב כי צריך להוריד הרבה שכבות... אבל זה שווה? זה משמח, לא?

ונקבל לעתיד. נשתדל לעשות רק טוב, רק לשמח את ה'. נשתדל להבא להיות ילדות טובות יותר, צנועות יותר, מסתכלות על בורא עולם בכל צעד ושואלות אותו האם הוא שמח ממה שאני עושה עכשיו... זו הדרך להתעלות מעלה מעלה. מתוך אהבה, מתוך הכרת הטוב. לא מתוך פחד. הרבנית ורד סיאני תחי' אמרה שהקב"ה לא מצפה מאיתנו לעשות הכל בבת אחת, הוא לא מצפה שברגע תהי הכי צדיקה ותקיימי את כל המצוות שנוגעות אלייך - אלא זה תהליך, כמו קניית בית. כשאת קונה בית את לא משלמת בבת אחת 2 מיליון (במקרה הטוב), אלא שמה על החשבון סכום מסוים של כסף ולאט לאט משלמת את הכל.

אף אחד לא יגיד למוכר "אני אשתדל לשלם לך 2 מיליון", אין כזה דבר... אלא את מתחייבת לשלם את הכל. את רוצה מאוד והולכת לכיוון... כך תהליך התשובה. אנחנו שמות משהו על החשבון, אנחנו מראות את הרצון האמיתי שלנו להיות קרובות לה'... מקבלות קבלה, שמקשרת אותנו לבורא עולם, וכך הוא רואה את הרצון וההשתדלות האמיתית שלנו, ומחשיב לנו כחזרה בתשובה שלמה.

הרי ה' יתברך יודע מאיפה באנו, הוא יודע את הקשיים של הדור הזה, והוא מתחשב בכל. אבל כן רוצה לראות את הרצון, את תחילת הדרך. את הרמת העיניים למי שברא את העולם, תמיד. בלי להתבלבל. בהצלחה!

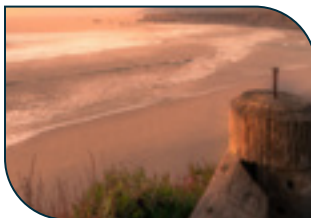
יום הכיפורים הינו היום השמח בשנה. אנחנו צריכות להיות שמחות על הזכות שהקב"ה עומד למחוק לנו את כל העוונות, זוהי זכות עצומה. זה לא קורה בכל יום. השם יתברך בכבודו ובעצמו מוחק לנו את כל החטאים, אנחנו יוצאות מיום הכיפורים חדשות. אך כמוכן שיש לכך תנאי, זה לא בכל מחיר, התנאי הוא - שנתחרט על העבר

אני אעשה את מה שאת רוצה ("חפצך" - מלשון רצון ומשאלות הלב) ביום קודש, שהוא יום הכיפורים! (פסוק זה הוא גם הפטרת שחירת של יום הכיפורים). איזה יסוד עצום! הבורא יתברך אינו תובע מאיתנו לשנות את העולם בבת אחת. כל מה שנדרש מאיתנו בשבת שובה הוא לצעוד צעד קטן, לשבור הרגל לא טוב אחד - בין אם זה לשמור על נקיות הדיבור בשבת, לכוון מעט יותר בתפילה, או למחול מכל הלב ליהודיה אחרת... שינוי קטן בהרגל יהפוך למפתח זהב שפותח את כל שערי הרחמים ביום הכיפורים הבא עלינו לטובה.

הסבא מסלבודקה זצ"ל היה אומר: יום הכיפורים אינו יום של חרדה בלבד, אלא "יום חתונתו ויום שמחת לבו". השבת הזו מכינה אותנו להיכנס ליום הקדוש בטהרה.

הקב"ה אינו תובע מאיתנו לטפס גבוה ברגע אחד, הוא מבקש פתח כחודו של מחט שבירת הרגל קטן אחד, חיזוק בשמירת הלשון, מילה טובה בבית, או כוונה בברכה והכל מתוך שמחה גדולה!

ננצל את השבת היקרה הזו. נקבל על עצמנו קבלה קטנה ואמיתית, נשנה הרגל אחד, ונזכה שהקב"ה ימלא את כל משאלות לבנו לטובה ביום הכיפורים הבא עלינו לטובה - לשנה טובה ומבורכת, גמר חתימה טובה!

תאיר ארץ
מזכרת הרבים
תאיר גולן

ההסכם הסודי

שבת שובה ניצבת בלב עשרת ימי תשובה, בדיוק בתווך שבין קול השופר המעורר של ראש השנה לבין התקדש יום הכיפורים. זוהי שבת יחידה במינה, הנושאת עמה עוצמה רוחנית יוצאת דופן וחלון הזדמנויות נדיר לכל אחת ואחת מאיתנו.

הרב אלימלך בידרמן מגלה בשם הרה"ק מרוז'ין זצוק"ל יסוד נפלא על הפסוק מנבואת ישעיהו:

"אם תשיב משבת רגלך עשות חפצך ביום קדש..." (ישעיהו נח, יג)

מסביר האדמו"ר מרוז'ין: הקדוש ברוך הוא כביכול עושה "הסכם" ענק עם כל אדם ואדם בשבת שובה!

"אם תשיב משבת רגלך" - אם בשבת שובה תעשי תשובה על איזשהו חלק שלך ("רגלך" מלשון הרגל), תעזבי הרגל לא טוב אחד, תתגברי על הרגילות של חול, על כעס, או על דיבור לא ראוי...

"עשות חפצך ביום קדש" - אומר הקב"ה: בתמורה לכך,

150 שיעורים נבחרים של הרב יגאל כהן

עכשיו < בדיסק און קי

מלאים בהגשמה עצמית • מומיביציה
מיפול בדיכאון וחרדות • זוגיות טובה

לפרטים < 03-8000-770

מלאים עוצמה

מפנקסו של מחנך

הרב יעקב עמר
ראש ישיבת 'שלום רב' באשדוד

הקבצן העשיר (א)

אנו בעיצומם של ימי עשרת ימי תשובה ימים של התבוננות גם בחלק החינוכי.

הייתי רוצה שניגע בנקודה חשובה מאד שרבים פונים ושואלים, למה הבן עושה דברים שליליים בצורה מוגזמת, בלשון אחרת הוא דורש תשומת לב שלילית.

על ידי הסיפור הבא נוכל לענות על השאלה הזו.

ג'ון עסק במחקר בתחום הפסיכולוגי, ורצה לקבל תואר דוקטור, ועסק בעניין אלטרואיזם - עזרה לאחרים ללא קבלת תמורה. ג'ון החל את מחקרו בצפייה על מקבצי הנדבות ובני האדם המעניקים להם.

ובכל יום היה הולך למקום אחר לצפות, ולרשום את מסקנותיו, ולקבל אינדיקציה על מכנה המשותף בין בני האדם בענין זה.

באחד מהסיבובים תפס אותו מקרה חריג מאד: בצד המדרחוב עמד איש גבוה במקצת, מאחוריו מעט מעליו נתלה שלט באותיות גדולות: 'אמנם אני איש עשיר מאד, אבל לא מספיק! תרמו לי!' לפני האיש על הקרקע ניצבה מזוודה יקרה פתוחה העשויה מעור נחש.

ג'ון התבונן באיש שהוא לבוש בחליפה יקרה מאד שבשולי השרוול בלטה התווית של חברה יקרה ומפורסמת, גם הנעליים של חברה ידועה ויקרה, והדבר המפתיע היה שעון הרולקס שענד על ידו. שעון זה ידע ג'ון עולה שערות אלפי דולרים.

ג'ון מעולם לא פגש תופעה זו. התיישב על ספסל במרחק מה וצפה בתגובות האנשים, שהיו מעורבות, חלק פרצו בצחוק רועם, אחרים בכעס, אחרים בזלזול והגדיל אחד שאפילו ירק לעברו, אבל המכנה המשותף בין כולם שאיש מהם לא הניח במזוודה היקרה אפילו מטבע שחוק אחד.

ג'ון חיכה לסיום יום העבודה כדי להבין מה מניע אותו לעשות כן.

לאחר שעות ארוכות, האיש סגר את המזוודה, הסיר את השלט, והחל לעזוב את המקום.

ג'ון עקב אחריו, ומכיוון שברחוב חלפו אנשים רבים יכול היה לעקוב אחריו מקרוב ממש, ויכול היה להתבונן בשעון הרולקס שהינד האמיתי הוא תשובה מאהבה, כל אדם שמחזיק לאין סוף טוב שמקבל מה' יתברך, באופן טבעי רוצה להכיר טובה, ולא לצער את הקב"ה במעשים רעים, ותחושה זו היא תשובה מאהבה.

ג'ון עדיין לא הבין את מסקנותיו של האיש, המשיך לעקוב אחריו, כשלתפעה פנה האיש אל סמטה צרה, ו...

המשך א"ה בשבוע הבא.

אומנות האהבה

הרב רפאל אוחיון
מחבר הספר "הבודד והשותפה".

ארבעה שלבים לריפוי ולשחזור האמון

"כולה צחקתי קצת, מה היא עושה מזה דרמה?" - ככה יונתן פתח את הפגישה בקליניקה, כשהוא מנסה לשדר שמה כבר קרה. מולו, בקצה השני של הספה, ישבה אשתו עטופה בחומת שתיקה בצורה. בסעודת שבת האחרונה, מול כל החברים, יונתן זרק עקיצה "קורעת" על חשבונה. מבחינתו זו היתה רק דאחקה זורמת, אבל מבחינתה - הבטחון והאמון בקשר חטפו סדק רציני.

כשמשוהו נסדק בבית, הנטייה הטבעית שלנו היא לשלוף תירוצים ("לא התכוונתי", "את סתם רגישה", "גם את עשית לי משהו כזה") או לחכות שהזמן "יעשה את שלו". אבל פגיעה ברגש אינה נעלמת מעצמה; היא הופכת למשקע שמקפיא את הקירבה.

כאן בדיוק נכנס העומק של ימי התשובה. המהות של יום הכיפורים היא גילוי של אהבה אינסופית מצד הקב"ה. ברגע שאדם יודע שהוא אהוב ורצוי, הוא יכול להרשות לעצמו להסיר את השריון, להפסיק לתרץ ולהיות לחלוטין שקוף. בדיוק כפי שהבורא פותח לנו פתח לפיוס, כך גם בזוגיות - המילה "תשובה" פירושה לשוב: לחזור בדיוק לאותה נקודת קירבה, אמון ואהבה שהיו בינינו לפני הפגיעה.

כדי שהפיוס בבית לא יישאר כמס שפתיים קלוש, תהליך התשובה דורש ארבעה שלבים מעשיים מכל הלב:

וידוי: לקיחת אחריות מלאה ונקייה ("חטאתי, פגעתי בך, הייתי לחלוטין לא בסדר"), בלי לשלב תירוצים בסגנון "לא היתה לי ברירה" או "גם את" וכו'...

עזיבת החטא: הפסקה מיידית של ההתנהגות הפוגעת. לומר "אני מצטער" ובאותו רגע להמשיך בדיוק במעשה שפוגע - זה אבסורד. מי שמתוודה על זלזול אך ממשיך לזלזל שעה לאחר מכן, משרר שהחרטה שלו אינה אלא מילים ריקות.

חרטה: הבעת צער כנה ממעמקי הלב: "איך יכולתי לפגוע בך ככה? זה ממש לא היה שווה את זה, הלוואי שזה לא היה קורה".

קבלה לעתיד: התחייבות אמיתית והצבת גבולות ברורים כדי לוודא שנעשה הכל כדי שהדבר לא ישנה שוב.

כשתהליך התשובה נעשה בכנות, הנס האמיתי קורה: המשקעים הרעים מתפוגגים, ומתוך לקיחת האחריות וההקרבה צומחת מחויבות עמוקה פי כמה. על זה אמרו חז"ל: "מקום שבעלי תשובה עומדים - צדיקים גמורים אינם עומדים". כשמעזיזים לקחת אחריות ולפייס באמת, הקשר הזוגי לא רק חוזר לקדמותו, אלא עולה מדרגה למקום גבוה בהרבה ממה שהיה קודם.

טעמי + המקרא

הרב אלדד נגר
מנהל רוחני בישיבת "יגל ליבי"

עבודת הימים הנוראים בשמחה

צריך לדעת שעיקר מצות תשובה היא, לרצות באמת ללכת בדרך הישר, ולוותר על הרבה דברים עבור זה, ובלי קשר לכפרת החטאים שכבר נעשו, שהרי תקנו לנו אנשי כנסת הגדולה בתפילת עמידה, ברכת 'השיבנו' היינו תשובה, ואחר כך ברכת סלח לנו היינו כפרת עונות, ולכן חז"ל מבארים שהרהור תשובה אחד יכול להפוך אדם לצדיק גמור.

ולאחר שמחזקים את הרצון ללכת בדרך הישר, עושים וידוי וחרטה לכפר מעשינו הרעים שעשינו. והרצון לשנות את דרכנו ולעשות רצון ה', וכפרת העוונות, יכול לנבוע משני מניעים מאהבה או מיראה, העושים זאת מאהבה זוכים שאפילו הזדונות מתהפכים

לזכויות, ואילו העושים זאת מיראה חלק גדול מהעבירות לא מתכפר לגמרי, פעמים שצריך גם יום כיפור או גם יסורים, נמצא מהשני האמיתי הוא תשובה מאהבה, כל אדם שמחזיק לאין סוף טוב שמקבל מה' יתברך, באופן טבעי רוצה להכיר טובה, ולא לצער את הקב"ה במעשים רעים, ותחושה זו היא תשובה מאהבה.

עבודת הידוי בשונה ממה שחושבים שהיא להעצים את האשמה על מעשינו הרעים, היא באמת עבודת בקשת כפרה, כמו תפילה לכפרת עוונות, וגם לחזק בעצמנו את ההכרה שאין החטא הזה קשור אלי, ואני טוב ולא חוטא, ולכן חשוב להרגיש יותר טהור אחרי וידוי, וידוע כשאנשים מייששו, כל פעם שנזכרים במשהו לא טוב שעשינו לו בעבר, אז מתעורר בנו רצון עז לאהוב ולעשות בשבילו יותר, כי אנו מתביישים איך עשינו משהו כזה פוגע, לאדם כל-כך טוב שאנו אוהבים והוא נותן לנו הרבה, לכן נרצה לומר לו הרבה פעמים סליחה אפילו שהוא כבר סלח, נרצה שוב לומר סליחה. כך מול הקב"ה, שאנו אוהבים אותו מאוד, ומנסים להבין את האהבה העצומה שלו אלינו, אז כל פעם שמתוודים נזכרים בזה שהיינו לא בסדר, ומעוררים חיבור ואהבה עזים כלפיו, ואפילו שהוא מצידו כבר סלח אחרי וידוי אחד חשוב לעורר שוב את האהבה.

גאונות בדולר אחד

מנכ"ל רשת מלונות יוקרה בניו-יורק נחת לביקור עסקים בסיאול, שבקוריאה הדרומית. זו היתה הפעם השנייה שביקר במלון המקומי באותה שנה. להפתעתו, פקיד הקבלה קידם את פניו בחיוך חם ואמר: "ברוך הבא אדוני, כמה טוב לראות אותך אצלנו שוב".

ג'ון המנכ"ל הנהן בהערכה. הוא היה בטוח שמאחורי קבלת הפנים האישית מסתתרת טכנולוגיה מתקדמת שהצליחה לספק את הזיכרון הישן מביקורו הקודם. כשחזר למשרדו, הוא כינס את הצוות הטכנולוגי ודרש ליצור מערכת שתוכל להנפיק את המידע הדרוש כדי שהנציגים יוכלו לספק חוויה אישית דומה גם במלונות שלו.

המומחים חקרו והציגו תוכנית: יתקינו מערכת מצלמות חכמה, היא תסרוק את פני האורחים ותיצור פלט נתונים עם דמותו של כל אורח ופרטיו האישיים, וכך בכל פעם שהאורח יפסע בלובי - המערכת תזהה את פניו ותציג מיד לפקיד את היסטוריית הביקורים שלו.

ג'ון אהב את הרעיון. "מה העלות של הקמת מערכת כזו?", שאל.

"שניים וחצי מיליון דולר", השיבו המומחים.

ג'ון נאלץ לגנוז את הפרויקט בשל העלות העצומה.

כעבור חצי שנה נחת ג'ון שוב בסיאול. שוב חיך אליו הפקיד ובירך אותו על שובו. הפעם, הסקרנות גברה עליו. הוא פנה לפקיד וביקש להבין כיצד פועלת המערכת המתוחכמת שלהם.

הפקיד חיך והסביר: "אין לנו שום טכנולוגיה מסובכת. יש לנו הסכם פשוט עם נהגי המוניות בשדה התעופה. במהלך הנסיעה, הנהג מפתח שיחה עם הנוסע ובודק בעדינות אם זהו ביקורו הראשון במלון. כשהנהג מביא את המזוודות ללובי, הוא מניח אותן בצד ימין של הדלפק - אם זהו אורח חוזר, ובצד שמאל - אם זהו אורח חדש".

"וזהו?", השתאה ג'ון.

"אכן כן", אישר הפקיד. "המידע הזה עולה לנו בדיוק דולר אחד - אותו אנחנו משלמים לנהג".

נקודה למחשבה: לרוב אנחנו נוטים לחשוב שהפתרונות לאתגרי החיים טמונים בהכרח במערכות יקרות או בתהליכים מסובכים. אך לעיתים קרובות, החוכמה האמיתית מתגלה דווקא בפשטות. חשיבה יצירתית, תקשורת אנושית טובה והיגיון בריא, יכולים לפתור בעיות מורכבות בצורה הרבה יותר חכמה ויעילה. נסו ותיווכחו.

אי מיוחד בכרתים

הקוראים הוותיקים של מאמר זה כבר יודעים שהסיפורים המעניינים ביותר קורים בדרך כלל כאשר אני נמצא מעבר לים. דווקא שם, לא פעם, נשלחות אליי מן השמיים תובנות מיוחדות.

ואכן, כך קרה גם בשהות האחרונה שלי בכרתים שביוון.

במהלך הטילו הפלגנו לאי המכונה "אי המצורעים". האי נקרא כך משום שבעבר, כאשר אנשים נדבקו במחלת הצרעת, ומחשש שידביקו אנשים נוספים, הם נשלחו לאותו אי קטן השוכן מול חופי יוון. שם הוטל עליהם בידוד מוחלט מכל האנושות, כדי לרכז את החולים במקום אחד, ללא כל מגע עם אנשים בריאים.

כולם ידעו כיצד זה אמור להסתיים. מאות חולים, המובלים למקום קטן ומבודד - הסוף כמעט שלא הותיר מקום לספק: מוות ודאי. אך הסיפור שמאחורי אותו אי מעניק, לדעתי, השראה עצומה לכל אדם שמרגיש שהוא נמצא במצב קשה, כזה שנראה חסר פתרון.

אותם חולים, שנלקחו בכח ממשפחותיהם, שרכושם ואף אזרחותם נשללו מהם, הגיעו אל האי בכאוס מוחלט. לא היתה מערכת רפואית מסודרת, מערכת המים היתה כושלת, והתנאים היו קשים מנשוא. היה שם כמעט הכל... חוץ מדבר אחד, שהיה אולי החשוב מכולם: יאוש.

היאוש פשוט לא הגיע איתם. הם היו מלאי תקווה, נחושים להילחם על חייהם ולהבריא. אחד החולים לקח פיקוד על המצב, ובצעד אחר צעד החל להקים מאפס חברה קטנה שניהלה את חיי האי. אפילו גרסטרור הם הצליחו להביא בדרך לא דרך. עד כדי כך, שפעם אחת, כאשר בערים שממול היתה הפסקת חשמל - דווקא אלו שנחשבו לחזקים ישוב בחושך, ואילו אלו שנחשבו לחולים ולמיועדים למוות, נהנו מאור באי הקטן שלהם. לתקווה שלהם לא היו גבולות. הם המשיכו למצוא פתרונות כמעט לכל בעיה, ואמרו לעצמם: אנחנו בוחרים בחיים - עד שימצא פתרון.

ואכן, לאחר מספר שנים פותחה האנטיביוטיקה הראשונה למחלה. החולים החלימו, חזרו לבתיהם, והסיפור שלהם הפך לאחד הסיפורים הידועים ביוון. עד היום מפליגים אנשים לאותו אי כדי לשמוע את סיפורם של האנשים שנלחמו על החיים, ולא ויתרו - גם כשהכל נראה אבוד. כשעמדתי שם, הרגשתי עד כמה המסר הזה עוצמתי. לכל אדם יש את הרגע שבו מתחשק לו לוותר. לכל אחד יש את האתגר שנראה לו בלתי אפשרי.

אם יש אחד כזה מבין קוראי המאמר, אני מבקש ממנו לעצום לרגע את העיניים ולחזור שוב ושוב אל התמונה הזו: אי בודד. רק אנשים חולים. כמעט בלי חשמל ומים. אין מקור פרנסה. האוכל בצמצום. העתיד לוט בערפל. אבל יש דבר אחד שממלא את המקום כולו - המון תקווה. מאמרי חז"ל אינם זקוקים לראיות מן המציאות כדי להיות אמת, אך סיפור כזה ממחיש היטב את דברי הגמרא המפורסמים: "אִפְּלִיז חָרֵב חֶדְה מוֹנֶחֶת עַל צְנָאָרָא שֶׁל אָדָם - אֵל יִמְנַע עֲצָמוֹ מִן הָרַחֲמִים".

שבת שלום

ניתן לשלוח הארות והערות על מאמר זה במייל <karovrachok1@gmail.com>

אתפים באחזקת תורה!

מעל 180 אברכים לומדים בבניין "ביע אומר" ואתם יכולים להיות חלק מזה!

לזכויות נצח חייגו < 03-8000770

שתיקה שווה אהבת חינוך

בפרקי אבות שנינו: "יהי כבוד חברך חביב עליך כשלך". קל מאוד לקרוא את המילים הללו, אך המבחן האמיתי שלהן פוגש אותנו ברגעים המאתגרים של החיים.

לפני כמה ימים, במהלך שיעור תורה, קרה דבר שהפתיע את כולנו. האולם היה מלא והשקט היה מופתי. פתאום, אחד הלומדים הוציא הראשונה הוציא בקבוק ובירך בקול רם: "שהכל נהיה דברו". העיניים של כולם נשאבו אליו במבטים של תמיהה וחלקם אף בכעס. הריכוז העמוק של השיעור נשבר. גם אני הרגשתי דחף פנימי להעיר, אך עצרתי. בחרתי לשתוק כדי לא לבייש אותו בריבים.

באותה שנייה, נפתחה בלבי תובנה עמוקה על מושג שכולנו מדברים עליו - אהבת חינוך. קל לנו לאהוב את מי שדומה לנו, שחושב ומדבר כמונו. התורה הקדושה מאתגרת אותנו במקום קשה בהרבה: לאהוב את האדם ששונה מאיתנו, גם כשהתנהגותו מפריעה לנו.

כמה פעמים אנחנו שופטים אנשים עוד לפני שפתחו את הפה? מסתכלים על הלבוש או על הדרך שבה הם מתנהגים, ומיד מדביקים תווית. זוהי שורשה של שנאת חינוך. אהבת חינוך היא היכולת לפתוח את הלב ולהכיל את הזולת דווקא מתוך השוני הכלל הזה נכון בכל מעגלי החיים, ובמיוחד בזוגיות. לעיתים אדם אומר: "אני כועס על אשתי, היום היא התנהגה לא יפה". אך כששואלים אותו אם רוב החיים המשותפים טובים, הוא מודה שכן. אז מדוע אנחנו נוטים להיתפס לרגע אחד קטן של קושי, ולמחוק היסטוריה שלמה של טוב?

הדבר נכון גם בין דתיים לחילונים ובין ימנים לשמאלנים. מותר שיהיו דעות שונות, אך חובה עלינו לכבד זה את זה. שלמה המלך אומר בספר משלי: "פְּנִימִים הַפְּנִימִים לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ". כשנבחר להביט בשני בעין טובה ובסלחנות, נגלה שגם הוא מחזיר לנו אהבה.

את בית המקדש נבנה במעשים קטנים. כשנבחר לפרש את התנהגות השני לכף זכות, נרבה שלום ואחדות אמיתית. שנוכה לראות בישועת עם ישראל במהרה, אמנו.

את בית המקדש נבנה במעשים קטנים. כשנבחר לפרש את התנהגות השני לכף זכות, נרבה שלום ואחדות אמיתית. שנוכה לראות בישועת עם ישראל במהרה, אמנו.

הוא רוצה לשמח אותנו, לעשות לו טוב ולהראות לו הכרת הטוב. כך גם אנחנו מול אבינו שבשמים - להעריך את כל החסדים והמתנות שה' יתברך נותן לנו, לחפש את הטוב בחיינו ולראות כמה ה' משפיע עלינו בכל רגע.

שבת שובה היא זמן גדול של תיקון. זמן שבו אפשר לתקן את כל השנה שעברה, להחזיר את הלב אל אבא שבשמים ולקבל על עצמנו להתקרב אליו יותר.

אם רק נתבונן באמת, נגלה שה' יתברך היה איתנו בכל רגע, וכל מה שעשה - הכל לטובה.

שבת שלום ומבורך

אהבה שמביאה תשובה

שבת שלום חברים,

השבת אנו נמצאים בשבת שובה - שבת מיוחדת שבה הקדוש ברוך הוא קורא לנו, בניו האהובים: "שובו אלי ואשובה אליכם". זו הזדמנות לעצור, להתבונן ולתקן את מה שלא עשינו נכון. לחבר מחדש את מה שנפרד, ולהחזיר את הקשר המיוחד של אבא ובן שלפעמים התרחק מאיתנו. אומרת המשנה: "שוב יום אחד לפני מיתתך". וחכמים פירשו שאם האדם בכל יום יעשה תשובה, כי אולי מחר יעזוב את העולם, נמצא שכל ימיו בתשובה. הכוונה היא לחיות תמיד עם רצון להתקרב, להשתפר ולהיות טובים יותר. אבל התשובה האמיתית אינה מגיעה רק מתוך פחד, אלא מתוך אהבה. כשנבחר אוהב את אביו,

הרב יהונתן פרטוש
רב בישיבת "יגל ליבי"

וראש מדרשיית ענפים ב"ב

חירוק לנוער

הרב דוד פרייז
ראש "מרכז התחברות" ר"ג

תשועה ברב יועץ

פעם קרא הבעל שם טוב לתלמידו וציווה עליו לנסוע לעיירה פלונית, לחפש שם יהודי פלוני שהבעל שם טוב נקב בשמו. אותו תלמיד לא שאל שאלות, כי ידע שאם רבו הקדוש שולח אותו, בוודאי יש דברים בגו, ובוודאי אותו אדם הוא אחד מגדולי הצדיקים שהבעל שם טוב מקושר עמהם. הגיע התלמיד לאותה העיר ושאל את אנשי העיר היכן מתגורר האדמו"ר פלוני? אנשי העיר הביטו בו בתימהון, וענו לו שאין בעירם לא אדמו"ר ולא רב העונה לשם זה. הבין התלמיד שרבו כנראה שלח אותו לאחד הצדיקים הנסתרים, והוא התחיל להתעניין אם יש אדם אחר בשם זה, אמרו לו אנשי העיר אתה נראה אדם מכובד, תלמיד חכם ובעל צורה, מה לך ולו? הרי היהודי הזה שאתה מבקש, הוא אדם גס ומגושם, תשובת אנשי העיר חיצקה אצל התלמיד את הבנתו, שמדובר בצדיק נסתר וגנוז ביותר, שמן הסתם נראה כלפי חץ כאחד הריקים, לכן אמר להם שיש לו איזה עניין ממוני איתו, ואנשי העיר לא חקרו יותר מדי וכיוונו אותו לביתו של אותו יהודי.

כאשר הגיע תלמיד הבעל שם טוב אל הבית, ראה בדיוק את מה שתיארו בפניו אנשי העיר: יהודי גס ופשוט, עם הארץ גמור, שבקושי ידע קרוא וכתוב. אך התלמיד האמין ברבו, וידע שבוודאי לא לחינם שלחו רבו ליהודי זה. ולכן ביקש מהיהודי לשהות אצלו עד לאחר השבת הקרובה, בתקווה שבזמן זה יוכל לעקוב אחר הנהגותיו ולגלות את עבודותיו הנסתרות והנשגבות וללמוד ולקבל ממנו יסודות לעבודת הבורא. היהודי פתח את ביתו לרווחה בפני האורח החשוב, וארח אותו בחביבות ובנדיבות באמצעים שעמדו לרשותו. למרבה הפתעתו של תלמיד הבעל שם טוב הוא ראה ש"הצדיק הנסתר" שלו רוב היום עובד קשה, ובזמן שהוא בבית הוא רק אוכל, שותה, ישן ונוחר בקולי קולות. הוא לא פותח ספר ובקושי יודע לברך ממש כלום, הוא ניסה לארוב לו בלילה, אולי הוא קם בחצות או יוצא ליערות, אבל הוא נוכח לדעת שמאחרו ישן טוב עד הבוקר, בבוקר קם בקושי מתפלל, ומיד יוצא לעבודתו.

קיווה התלמיד שאולי בשבת היהודי פושט את בגדי החול ולבוש גוף חדש מגן עדן, ואז הוא מגלה טפחיים מצדקותו וקדושתו, אבל גם בשבת התאכזב תלמיד הבעש"ט מאוד, מה שראה בימי החול חזר על עצמו גם בשבת. היהודי הזה אוכל הרבה ישן הרבה ומנותק מכל לימוד ועבודת ה'. שאלה קשה ניקרה במוחו של תלמיד הבעש"ט: מה רצה ממנו רבו הקדוש? מה עליו ללמוד מהיהודי הזה? כמו שזה נראה, אין לו מה לחפש פה לא תורה, לא עבודה ולא הנהגות.

ביום ראשון נפרד תלמיד הבעש"ט ממארחו. הוא הודה לו על האירוח ועל הנדיבות הגדולה, אך לפני שהלך לדרכו פנה למארחו ואמר לו: יש לי שאלה לשאל אותך, שמתי לב שהשכן שלך מחלל שבת, מדוע אתה לא מעיר לו או מנסה להשפיע עליו? ענה לו היהודי תשובה שזעזעה אותו: אני גר כאן מול השכן שלי כבר ארבעים שנה, ולא ידעתי שהוא מחלל שבת. ואתה פה שבת אחת ואתה כבר יודע ומכיר כל אחד בשכונה, מי הוא ומה הוא עושה מי מחלל ומי לא מתפלל?

נתקן את עצמנו, ובזה נתקן את העולם כולו, ונחיש את הגאולה הקרובה מתמיד אכ"ר.

שנה טובה ומבורכת לכל עם ישראל

שבת שלום ומבורך

ניתן לשלוח שאלות לרב בנושא < anafam3@gmail.com

עלילות יגל וסבא דניאל

כותב: הרב אברהם יצחק

החרם

נראה אותך

דול

חידה ? איזה אח כינה את

שם אחיו "אחיי" ?

תשובה מפרשת ואתחנן תענית.

הילד/ה הזוכה ישראלי אשדוד

יודעים את התשובה? שלחו לנו לכתובת המייל ואולי תזכו בפרס

anafeamalon@gmail.com

ואו איזו מכונית מדהימה!

תראו איך היא קוסצת!

חז מפה יגל! צקשו חורי. מביא את השלט!

אביתר, אפשר לנסות להסייג קצת?

אממ...

??

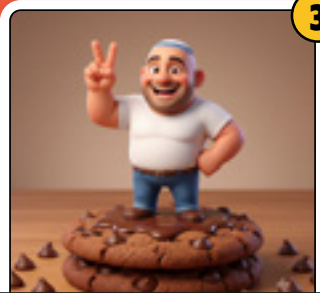

אף אחד לא מסרב לך קדימה, מביא!

לא... אסור לי לתת לאחרים.

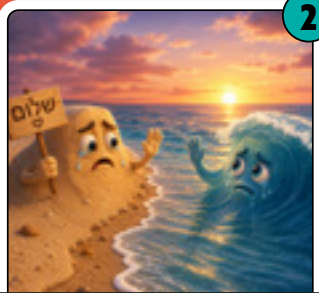
הוא ישלם על זה ביקר...

3

זה הרבה יותר ממה שביקשתי

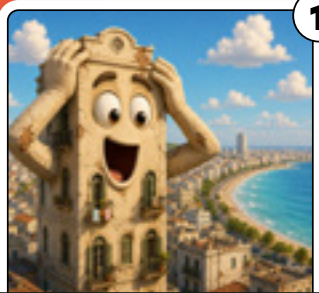
□ □ □ □ □ □
□ □ □ □

2

תודה שעזרת לי לשמור על הצניעות

□ □ □ □
□ □ □ □

1

אני לא מאמין למראה עיני

□ □ □ □ □ □
□ □ □ □ □ □

יגל לילדים

פרשת שבוע ואזינו

האזינו - שבת שובה

בפרשת האזינו יש פסוק שנשמע קצת עצוב: הקדוש ברוך הוא אומר "ויאמר אסתירה פני מהם" - "אני אסתיר את פני מהם". זאת אומרת, לפעמים הקדוש ברוך הוא כאלו "מתחבא" מאתנו

אבל רגע - למה שהקדוש ברוך הוא יתחבא? הוא הרי אוהב אותנו

בואו נחשב על משחק מחבואים. כשאבא משחק מחבואים עם ילד קטן, הוא לא מתחבא כדי לברח ממנו. הוא מתחבא כדי שהילד יחפש אותו! וכשהילד מוצא אותו - איזו שמחה! איזה חיבוק גדול

ככה זה בדיוק עם הקדוש ברוך הוא. כשדברים קשים קורים לנו, וכשאנחנו מרגישים שהוא "מתחבא", זה לא בגלל שהוא לא אוהב אותנו. זה כדי שנתחיל לחפש אותו - בתפלה, במעשים טובים, בלב שלנו

ודוקא בעשרת ימי תשובה, ובמיוחד בשבת שובה, הקדוש ברוך הוא "מקל" עלינו במשחק. הוא כאלו נותן לנו רמזים - "אני כאן, אני קרוב". הנביא אומר "דרשו ה' בהמצאו" - עכשיו הוא הכי קרוב, הכי קל למצא אותו

אז מה עושים? מפסיקים לרוץ לכל מיני מקומות אחרים, ומתחילים

שבת שלום לכל הילדים הצדיקים והחביבים! מה שלומכם? איך השבוע עבר כל-כך מהר, נכון?

ליבי: יגל, יש לנו שאלה פתוחה מהשבוע שעבר, שעדיין לא ענינו עליה. **יגל:** את צודקת. אל דאגה, היום נקבל עליה תשובה. רק בבקשה, ליבי, חזרי לנו על השאלה.

ליבי: בשמחה רבה! איך חוזרים בתשובה על עברות שבין אדם לחברו? **יגל:** נוסף על שלשת הדברים שהזכרנו - א. חרטה; ב. ודוי; ג. קבלה לעתיד - יש תנאי נוסף, והוא קודם כל: לבקש סליחה מהחבר! בלי לבקש סליחה מהחבר, אי אפשר להשלים את התשובה. אתם יודעים למה?

ליבי: כי ה' יתברך לא אוהב שיהודי פוגע ביהודי. **יגל וליבי:** לכן, ילדים צדיקים, נבקש סליחה יפה מאבא ואמא, מהאחים והאחיות, וכן מהמורים ומהחברים.

אין בזה להתבייש - זה לטובתנו, כי רק כך ה' הרחמן יסלח לנו. תהיו גבורים ותתגברו על יצר הרע. בהצלחה! **נתראה, בעזרת ה', בשבוע הבא.**

שבת שלום

לחפש באמת - בבית הכנסת, בבכירה על האכל, בעזרה להורים, בחיוב לחבר ילדים יקרים, בורא עולם לא מצפה שנהיה "מונחים" במציאה. הוא רק מצפה שנחפש אותו בכל הלב - ומבטיח שברגע שנחפש באמת, הוא כבר יהיה שם, מחכה לנו עם חיבוק גדול

שבת שלום וגמר חתימה טובה

מצאו 10 הצאים

מה

הפסוק למסעך צפורה

הילד/ה הזוכה
אוריאל שלומוב
מעלה האדומים

תשובה מפרשת ואתחנן:

עלה | ראש הפסגה ושא עיניך
ימה וצפנה ותימנה ומוזרח

יודעים את התשובה

שלחו לנו לכתובת המייל ואולי תזכו בפרס
anafeamalon@gmail.com

כמו חפה וקימו את חתנתם של היתום והיתומה בפאר והדר. לאחר כמה ימים הלכו היתום והיתומה, החתן והכלה עם העגלה והסוס שלהם, ליד היער ומצאו שם נער שוכב בלי כח וכמעט מעלף, העלו אותו על העגלה ונתנו לו לאכל ולשתות. ספר להם שהוא בנו של פריץ העיירה ואבד דרכו ביער מאתמול, כשיצא למסע ציד

זמן קצר לאחר מכן נשמעו צהלות סוסים וכרכרות שהתקרבו לעברם, היו אלו הפריץ ורעייתו שחפשו את בנם ביער. כשראו את הזוג, הודו להם מאוד, וכששמעו שהם אלו ששוכרים את הפנדק שלהם, אמרו להם שכאות הוקרה על שהצילו את בנם, הן נותנים להם במתנה את הפנדק, החצרות, והרפתות שמסביב לו. ובכך זכו זוג היתומים גם לאשר רב. בזכות הבעל שם טוב

מגיש: הרב
מאור חוביבה

סיפורי צדיקים

בזכות ברכת הצדיק

הבעל שם טוב הקדוש היה נוהג לצאת עם תלמידיו למסעות קדש, בעזרת עגלת הסוסים היו מגיעים למקומות רחוקים ופועלים ישועות גדולות

באחד המסעות בקש הבעל שם טוב מתלמידיו להביא עמם יין, טלית, ומיני מתקה יצאו לדרך רחוקה, עד שהגיעו לפאתי יער גדול שם ראו עגלה עם סוס רזה ועיף, ולידו נער ונערה לבושים בלויי סחבות ועל פניהם נכרת חולשה ועצבות גדולה שאל אותם הבעל שם טוב לפשר הדבר, ענו לו: "יתום ויתומה אנחנו מקטנותנו, גרנו אצל בעל

פנדק שכל הזמן התעלל בנו. ועכשיו כשגדלנו רצינו להתחתן אחד עם השנייה. כששמע זאת בעל הפנדק, הכה אותנו ובזה אותנו מאוד ושלח אותנו מביתו בלי כלום. וכך אנחנו כבר כמה ימים, בלי אכל ושתיה וגם הסוס שקנינו בפסף היחיד שהיה לנו, חולה ועומד למות." מיד צוה הבעל שם טוב לקחת אותם במרכבתו והם נסעו במהירות אל הפנדק. כשהגיעו ראה אותם בעל הפנדק, צעק עליהם ועל כל מי שבא אתם הבטיח בו הבעל שם טוב, ואמר לו: "איך אתה מעז להתנהג כך ליתומים, לא רק שלקחת את הפנדק מהוריהם, אלא אתה גם מתעלל בילדיהם היתומים המסכנים." ספר בעל שם טוב לתלמידיו שבבער הוריהם של ילדים אלו היו שתפים בפנדק זה והיו שוכרים אותו מהפריץ. הפנדק היה מאד מצליח, המונים היו מגיעים אליו להתארח. אך לאחר תקופה הגיעה מגפה ובה נדבקו שתי המשפחות ומתו ההורים וילדיהם. ונותרו אלו, יתום מהמשפחה הזו, ויתומה מהמשפחה הזו. וזה האיש הרשע שנמצא לידנו היה משרת של הפנדק, ולאחר המקרה המצער הזה גדל את היתומים באכזריות רבה ועכשיו גם גרשם מביתו. הבטיח בו הבעל שם טוב וצעק לעברו: "הרצחת וגם ירשתי?! עכשיו אתה ורעייתך תהיו משרתים של היתומים הללו!" בעל הפנדק שראה את פניו של הצדיק נפל על רגליו בפחד ואימה ואמר: "כה אשר יאמר הצדיק אעשה."

מיד הוציא הבעל שם טוב את היין ומיני המתקה, ופרש את הטלית

שמואל
קורייב

פלאות הבריאה

אנטילופת הסאיגה האף המפלא

מהן עשויות לנוע
יחד. עפר סאיגה
מסגל, כבר ביומו
השני, לרוץ מהר
מאדם בוגר!
בעבר נפגעו
הסאיגות
מציד, ממחלות

וממחסומים שחסמו את דרכן. אך בזכות מאמציי שמירה, מספרן החל לעלות שוב. זהו ספור מעודד, המלמד שכאשר שומרים על עולמו של השם, אפשר להשיב ברכה וחיים לטבע.

בערבות מרכז אסיה דוהרת אנטילופת הסאיגה - חיה בעלת אף גדול ומיוחד, המראה כמה חכמה טמן הבורא יתברך בכל איבר בה. גדלה דומה לגודל של עז. לזכרים יש קרניים בהירות ומחרצות, ואלו לנקבות אין קרניים האף המשונה של הסאיגה אינו קשוי. בקיץ היבש הוא מסנו חלק מהאבק העולה מהקרקע, ובחורף הוא מחמם ומלחלח את האויר הקפוא לפני שהוא מגיע לראות. גם פרוטה משתנה: בקיץ היא דקה ובהירה, ובחורף היא נעשית עבה וכמעט לבנה.

הסאיגות נזנחות מעשבים ומשיחים נמוכים. הן חיות בעדרים ונודדות מרחקים גדולים בחפוש אחר מים ומרעה טרי. בתקופת הנדידה אלפים

בהיכל זה
לומדים
תורה
 מדי יום בהתמדה
למעלה
מ-180
אברים

**שותפים בהחזקת
 לימוד התורה**

וזוכים שכל אברך הלומד בכולל "יביע
 אומר" יתפלל לזכותכם, להצלחה בכל
 ענייני החיים

לזכויות נצח התקשרו < 03-8000-770

לכל
התפילה
יש ניגון
משלה

סידור עם לב ונשמה

ב- 50 ₪ בלבד!!!

**קבלו את הסידור שלכם עכשיו!
 באתר "יביע אומר"
 או חייגו < 03-8000-770**

**סידור "יגל ליבי" עם
 אימרות חזק מרגשות
 מאת הרב יגאל כהן**

ניתן לקבל את העלון במייל: anafeam3@gmail.com

ניהול: תמר חכם | עורך לשוני: אביתר הלל | ניקוד: שמואל קורייב | עימוד ועיצוב: עינב בשארי

**העלון מוקדש להצלחתם של כל חיילי צבא ההגנה לישראל ולרפואתם של הפצועים
 להקדשת העלון חייגו < 03-8000770**

לרפואת הילד
 שי בן נופר מיטל

לרפואת הילד
 נהוראי ניסים חי בן מיה

לעילוי נשמת
 אילה בת מרים

לעילוי נשמת
 רפאל יעקב ישראל חי בן איריס

נר תמיד
 לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל
 ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה